

Sygn. akt III KO 24/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

w sprawie **A.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2018 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt III KO 24/18 o odmowie przyjęcia jako oczywiście bezzasadnego, wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w L. z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt II Akz .../18,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Odmawiając zaskarżonym postanowieniem przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy stwierdził, że sam fakt powoływania się przez wnioskodawcę na naruszenie przepisów Traktatu o Unii Europejskiej, Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy też na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości nie daje podstaw do wzruszenia w trybie art. 540 § 3 k.p.k. orzeczenia prawomocnie kończącego postępowanie.

Kwestionując trafność tego postanowienia, skazany nie zgodził się z dokonaną przez Sąd Najwyższy oceną przesłanek do wznowienia postępowania.

Odwołując się do tych samych argumentów, które zostały wcześniej przedstawione w uzasadnieniu wniosku, skazany wyraził pogląd, że umorzenie postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej i innymi przepisami traktatowymi. Analiza treści zażalenia wskazuje, że przyczyn naruszenia przepisów obowiązujących w państwach Unii Europejskiej skarżący upatruje w uznaniu przez siebie, iż przebywa w zakładzie karnym „ponad niezbędną potrzebę”.

Wbrew oczekiwaniom skarżącego, powyższe nie stanowi przesłanki do wznowienia postępowania. W tej sytuacji nie pozostaje nic innego, jak tylko przypomnieć to, co zostało już wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że warunkiem zastosowania przepisu art. 540 § 3 k.p.k. jest faktyczne istnienie rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską, wydanego w sprawie skazanego, albo rozstrzygnięcia odnoszącego się do innej osoby, lecz stwierdzającego tożsame w układzie okoliczności faktyczno – prawnych naruszenia przepisów prawa międzynarodowego. Nie jest zatem wystarczające, jak czyni się to w treści wniosku i następnie powtarza w zażaleniu, wskazanie jako naruszonych przepisów Konwencji o prawie traktatów, Traktatu o Unii Europejskiej i Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ani też powołanie się na określone orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ale bez wskazania, że choć jedno z nich spełnia, wymieniony przez Sąd pierwszej instancji, warunek wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 3 k.p.k.

Zauważyć na koniec trzeba, że podnoszona przez skarżącego kwestia naruszenia prawa europejskiego była przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, który w sprawach o sygn. akt III KO 33/17 i III KO 75/17 rozpoznawał poprzednie wnioski skazanego o wznowienie postępowania.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

